

Nieuwsbrief beestenboel juni 2013

Uitgave van stichting 't Dierenduintje, opgericht 7 juni 2001 1^{ste} digitale jaargang

Beste donateur, vrijwilliger en belangstellende van stichting 't Dierenduintje.

Dit is de eerste digitale nieuwsbrief met informatie over het wel en wee van alles wat er op onze kinderboerderij gebeurt.

Tommy en Mickey

Vak na de start van het dierenduintje waren we trotse eigenaars van twee Vietnamese hangbuijzwijnen Tommie en Mickey. Twee broers beide geboren in 1998 en ook in dat jaar op 't Dierenduintje komen wonen. Onafscheidelijk en gered van een rit naar het slachthuis. De mini varkentjes groeiden uit tot twee enorme varkens. Ze scharrelden altijd samen over het veld of lagen uitgebreid te zonnen. Dat ze een goed en mooi leven hebben gehad bij ons blijkt uit hun uiteindelijk behaalde leeftijd. Eerst overleed Mickey op 28 augustus 2010 na een kort ziekbed in zijn stal en nu begin dit jaar op 26 januari 2013 kwam er ook een eind aan Tommy zijn leven. Tommy ging de laatste maanden steeds moeizamer lopen, hij hikte veel en diverse onderzoeken door de veearts mochten niet baten. Ook hij is na een kort ziekbed in zijn slaap overleden in zijn eigen vertrouwde stal. En zo zaten we zomaar een paar maanden zonder varken op 't Dierenduintje.



Mickey, 12 jaar geworden.



Tommy, 15 jaar geworden.

Oproep

Om te overleven, is 't Dierenduintje volledig afhankelijk van giften. 't Dierenduintje kan uiteraard wel wat extra financiële steun gebruiken voor de verzorging van de dieren. Wil je ook je steentje bijdragen? Doe dan een donatie te doen op girorekening **9353259**, t.n.v. Stichting het Dierenduintje te Castricum. Je ontvangt dan ook twee keer per jaar de digitale nieuwsbrief 'Beestenboel' met allerlei informatie. Hiervoor kan je je aanmelden op de website www.dierenduintje.nl

Pinky

En zo komen we op het verhaal van Pinky, onze nieuwe aanwinst. Een aangrijpend verhaal van een poging tot het redden van een varkensleven.

Met lede ogen moest de 13-jarige Maartje toezien hoe de 21 biggetjes van haar geliefde schoolvarken Pinky werden afgevoerd naar de slacht. Toen Pinky hetzelfde lot dreigde te overkomen, kon Maartje dit niet laten gebeuren. Ze moest iets doen. Ze nam een beslissing. Met hulp van haar familie, omgeving en vriendinnetje Noah zette ze een actie op touw om Pinky te redden van de slacht. Het verhaal van twee moedige tienermeiden die tegen de stroom in durfden te zwemmen.



Als je vraagt wat ze willen worden, weten Noah en Maartje dat nog niet precies. Misschien wel dierenarts? Of iets met paarden? Over één ding zijn ze het in ieder geval roerend met elkaar eens: hoe dan ook iets met dieren! Deze meiden kozen daarom voor een zogenaamde 'groene school', een VMBO-opleiding die leerlingen voorbereidt op een toekomstig beroep in bijvoorbeeld het werkveld natuur, dier en zorg. Leren werken met hoofd, hart en handen, zoals de school dat zo mooi noemt.

Op de opleiding leren Maartje en Noah over de verzorging en het welzijn van veel verschillende dieren. In dit kader verblijft er een bont scala aan dieren op school. Geiten, konijnen, knaagdieren, kippen, papegaaien, slangen, allerlei reptielen en zelfs een vogelspin. Last but not least, schoolvarken Pinky, die met haar gemoedelijke, nieuwsgierige en lieve karakter al snel Maartjes hart wist te veroveren.



Pinky is niet het eerste varken op school. Daar waar de geitjes en zogenaamde niet-eetbare dieren na de winter weer op school terug mogen keren, heeft het schoolvarken minder geluk. Telkens weer wordt het schoolvarken na een jaar trouwe dienst verkocht aan de slacht en ingeruild voor een nieuw 'exemplaar': de volgende zwangere zeug. Net als het moedervarken eindigen ook alle biggetjes die gedurende het schooljaar worden geboren op de slachtbank. Zo ook de 21 biggetjes die Pinky ter wereld bracht.

Toen Pinky hetzelfde lot beschoren leek, werd dit Maartje te gortig. Thuis aan tafel zei ze tegen haar vader "Dit mogen we niet laten gebeuren. Pinky mag niet dood!" Samen gingen ze in gesprek met de leraar. Resultaat? Pinky mocht voor 300 euro worden overgenomen, de prijs die ze anders bij de slacht voor de school zou opleveren. Een bedrag dat je natuurlijk niet zomaar even bij elkaar spaart als tiener. En ook was er een nieuwe verblijfplaats nodig. Al met al geen gemakkelijke klus.

Maar Maartje laat zich niet zomaar uit het veld slaan. Een oproep op Facebook. Een e-mail aan 25 families. Een spaarvarken bij de buurtsuper. Samen met haar vader en vriendinnetje Noah zet ze alles op alles om Pinky te redden. Op school zijn de reacties wisselend. De meerderheid vindt de actie belachelijk, want "een varken is gewoon bestemd voor de slacht" of "een varken eet je op". Gelukkig komt er ook van alle kanten bijval voor het initiatief. Oma, ooms en tantes, vrienden en kennissen, maar ook volslagen onbekenden doneren kleinere en grotere bedragen, komen met ideeën voor een nieuwe verblijfplaats voor Pinky of laten simpelweg hun bewondering blijken. Een grote stimulans voor Maartje en Noah om toch vooral door te zetten.

Het duurt niet lang of het volledige bedrag van 300 euro is ingezameld. Nu nog een verblijfplaats. Een hele uitdaging. Gespecialiseerde opvangcentra en rusthuizen worden gebeld, maar blijken allemaal vol of zelfs te kampen met wachtlijsten. Hier en daar bieden particulieren zich aan als opvangmogelijkheid. Pinky is echter, hoewel haar schattige naam misschien anders doet vermoeden, op z'n zachtst gezegd een vrij voluptueuze dame die zich niet zomaar even één, twee, drie in een achtertuin laat huisvesten. Uiteindelijk komt er een tip: kinderboerderij 't Dierenduintje in Castricum, zou dat niets zijn?

't Dierenduintje is een bijzondere kinderboerderij. Alle dieren hebben er hun eigen verhaal: ze zijn allemaal gered. In tegenstelling tot de meeste kinderboerderijen wordt er op 't Dierenduintje bovendien niet gefokt met dieren. Zodoende ontstaan er geen overschotten er hoeven er nooit dieren naar de slacht of handel te worden afgevoerd. Alle dieren die op 't Dierenduintje wonen, mogen daar hun hele oude dag slijten.

Er wordt met 't Dierenduintje gebeld. In eerste instantie is er twijfel bij Fred en zijn vrouw Willa die al sinds 1996 met hart en ziel deze kinderboerderij runnen. Een varken als Pinky brengt immers een hoop verzorging met zich mee wat veel tijd en vooral ook geld zal gaan kosten. En ook 't Dierenduintje is volledig afhankelijk van giften om rond te komen. Hun vorige varken Tommie mocht maar liefst 15 gelukkige jaren oud worden. Pinky adopteren, is dus niet zomaar even een beslissing. Fred is echter zo gegrepen door het verhaal dat het hem niet meer loslaat. Hij kan er met zijn hoofd niet bij dat deze school elk jaar weer het schoolvarken laat slachten om vlak daarna een nieuwe te kopen. Dit past totaal niet bij Fred en Wilma's visie dat elk dier een eigen waarde heeft en recht op een bestaan. Ook kunnen ze niet anders dan geraakt zijn door het moedige initiatief van deze twee jonge meiden om Pinky te redden. Fred besluit terug te bellen en komt met het prachtige nieuws: Pinky mag op 't Dierenduintje oud worden!

Maartje, Noah en iedereen die met hen heeft meegeleefd, zijn door het dulle heen. Pinky blijft leven!



Eindelijk was het dan zo ver. De vader van Maartje weet een trailer voor veevervoer te lenen. Pinky kan beginnen aan de lange reis naar haar nieuwe thuis in Castricum. Op school stapt Pinky vrij rustig in de trailer. Alsof ze beseft dat iedereen het goed met haar voor heeft. Eenmaal aangekomen op 't Dierenduintje lijkt Pinky zich ook meteen thuis te voelen. Ze wroet met haar snuit lekker door het zand. Uitgebreid verkent en besnuffelt ze haar nieuwe omgeving. Een plankje dat dient om een bak met stro af te dekken, is natuurlijk niet veilig. Daar word je nieuwsgierig van! Pinky wipt net zo lang met haar snuit het plankje omhoog tot het op de grond valt. Om het daarna net zo makkelijk links te laten liggen alsof ze denkt "Oh..er zit stro in die bak. Zeg dat dan meteen." En vervolgens weer op ontdekkingsreis te gaan naar veel interessantere zaken!

Dan is het moment daar voor Maartje en Noah om afscheid van Pinky te nemen. Toch vreemd. Straks is Pinky opeens zo ver weg. Maar gelukkig zal Pinky hier op 't Dierenduintje een prachtig leven tegemoet zien. Dat is wel duidelijk. Een happy end!

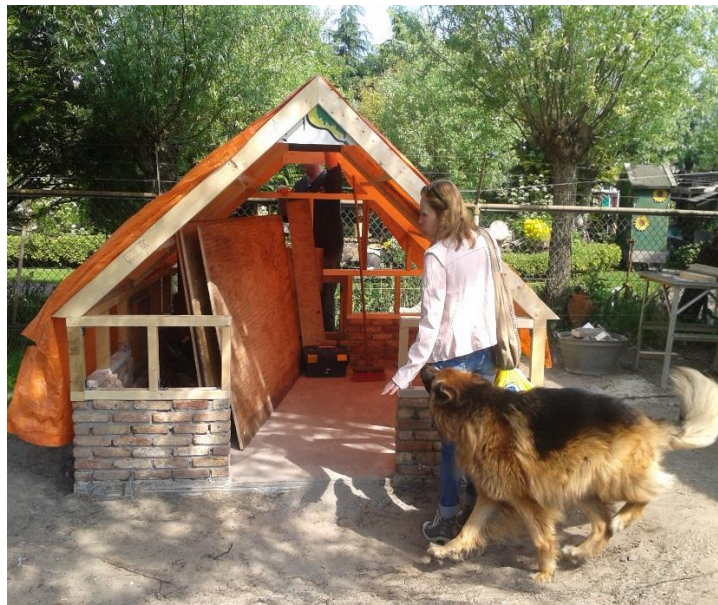
"Maartje is de afgelopen tijd vaak onderwerp van gesprek geweest in de lerarenkamer", zo liet een leraar weten. Wellicht kweekt dit de voedingsbodem voor een goed gesprek met de school. Wie veel besproken wordt, zet immers meestal ook veel mensen aan het denken. Misschien wel over hoe het ook anders en beter kan. Maartje is wel heel blij dat school haar de kans heeft gegeven om Pinky te kunnen redden. (bron:Dierbewustleven, Marian Eeltink: www.dierbewustleven.info)

Eenmaal op 't Dierenduintje bleek Pinky opeens last te krijgen van wilde momenten. Pinky heeft last van hormonale buien. Dat had dmv een sterilisatie op jonge leeftijd voorkomen kunnen worden, maar dat kon ze op de school geen jonge biggen werpen natuurlijk. Zoals u op de foto's kunt zien is Pinky een vreselijk groot varken. Het verblijf dat er gemaakt was voor Pinky bleek al snel te klein en niet uitbraakbestendig. In een dulle bui sprong Pinky gewoonweg over het hek heen om vervolgens een ravage aan te richten op het veld. Met haar grote snuit ploegde ze door het grasveld, dook het kippenhok in, probeerde bij de vijver te komen. Een hele toer om haar weer in het verblijf te krijgen, waarbij ze eerst als een dulle stier rondjes door de weide rende. Eenmaal in het hok sliep ze uren heel vast door haar spannende avonturen. Maar dagelijks rond de klok van 17.00 kreeg ze zo'n bui. U begrijpt dat dit veel tijd kost en veel energie van de beheerders. Niet alleen de uitbraken maar ook de slooebuien waren niet te stoppen. Met haar snuit graaft ze alle stenen uit het pad, ze graaft diepe kuilen en gaten waar ze tot aan de waterleiding diep in de grond komt in een poging die stuk te bijten. Ze heeft de wateraansluiting gevonden waarmee ze de kraan kan aanzetten. Het was eigenlijk

niet leuk meer, zoveel werk bracht ze met zich mee. Dit was niet voorzien vooraf... Pinky kan door haar enorme omvang niet los lopen en zeker niet als ze een wilde bui heeft.



Na overleg met de veearts heeft Pinky een capsule onderhuids gekregen met een soort van chemische castratie erin. Dit zou ze 2x per jaar moeten krijgen. Echter werkt de capsule pas na 7 weken en zijn de kosten voor de stichting niet betaalbaar. Pinky ging ondertussen door met uitbreken. Dit ging niet goed zo. Uiteindelijk is er besloten om in allerijl het hek te verhogen en zijn ze begonnen met de bouw van een Pinky proof verblijf naast de stal. Pinky krijgt een eigen villa met daaromheen een varken bestendig metalen hek, waarin ze meer loopruimte krijgt. In de bodem zal gaas worden gelegd waardoor ze wel kan wroeten in de grond, maar niet te diep.



Ieder vrij uurtje wordt besteed aan het nieuwe verblijf. Pinky mag straks wilde buien krijgen, ze kan er dan toch niet uit. Hierdoor hoeft ze ook niet gesteriliseerd te worden en geen injecties meer te krijgen, waardoor we kosten besparen. Pinky is namelijk niet vals, maar juist heel lief ook tijdens zo'n bui, ze wordt alleen heel erg wild en ontembaar.

De kosten voor het nieuwe verblijf zijn eigenlijk te hoog voor de stichting en daarom doen we een beroep op u om een donatie over te maken voor Pinky. Totale kosten door de komst van Pinky

***bedragen nu al zo'n € 2500,00. Geld dat we eigenlijk niet kunnen missen voor de andere dieren.
Help ons en help Pinky! Alvast bedankt!***

Vrijwilligers

Momenteel werken de volgende vrijwilligers op zaterdag op 't Dierenduintje:



Beheerder Fred met Kees



beheerder Willa met Rina



Arnold



Rik



Liset

Van maandag t/m vrijdag zijn de cliënten van de Hartekamp groep aan het werk met hun begeleidster Nienke of Nel. Zij zorgen dat alles schoon is en er netjes uitziet en zijn dagelijks open voor bezoekers van 10.00 tot 14.30 uur.



Marit



Piet (doordeweeks)

Overig nieuws

Dit jaar is er geen kijkdag! Vanwege de komst van Pinky is daar geen tijd voor. De schapen zullen wel geschoren worden waarschijnlijk op een zaterdag. Dit zal op de website vermeld worden.

Alle geiten en schapen zijn in mei weer ingeënt tegen Q-koorts. Dit is een verplichte jaarlijkse vaccinatie.

De konijnen hebben hun inentingen ook weer gehad, in mei.

Er zijn diverse inzamelacties geweest van kinderen, die de dieren een warm hart toedragen. Door middel van inzamelen huis aan huis of op de koninginnenmarkt kwamen de vooral meiden hun verzamelde geld overhandigen. Op de website zijn hier de kranten artikelen van te lezen. Erg attent en lief! En hard nodig...

De biologische zonnebloemenpitten zijn weer in de grond, zodat we hopelijk over enkele weken weer zonnebloemen hebben. Als het weer tenminste mee wil werken, want het zonnetje is hiervoor hard nodig!

Er zijn wat nieuwe kippetjes/haantjes bijgekomen, natuurlijk over het hek gezet! Dit stel is wel heel bijzonder met de witte afro coupe. Ze zijn handtam, als je ze roept springen ze zo in je hand!



Tot zover het nieuws uit het Dierenduintje. In december kunt u de nieuwe nieuwsbrief verwachten.